

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1 По1 27/19
13.12.2019. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, Наде Зец, Бојане Пауновић, мр Сретка Јанковића и Драгана Ћесаровића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић-Недић, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела давања мита из члана 368 став 1 Кривичног законика и др, одлучујући у другом степену о жалбама Тужиоца за организовани криминал, окр. ББ, његових бранилаца, адвоката Драгице Брајушковић и Соње Манојловић, браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Добросављевића и Државног правобраниоца Републике Србије, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду – Посебног одељења за организовани криминал К.По1 бр.8/14 од 13.05.2019. године, након одржане јавне седнице већа дана 12.12.2019. године у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Саше Иванића, окривљених АА и ББ и њихових бранилаца, адв. Дејана Добросављевића, Драгице Брајушковић и Соње Манојловић, а у одсуству уредно обавештеног Државног правобранилаштва Републике Србије, дана **13.12.2019. године**, на основу одредбе члана 458 ЗКП, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈАЈУ СЕ жалбе окривљеног ББ и његових бранилаца, адвоката Драгице Брајушковић и Соње Манојловић, те жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Добросављевића, па се **УКИДА** пресуда Вишег суда у Београду – Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр.8/14 од 13.05.2019. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Побијана пресуда, изјављене жалбе и одговор на жалбу

Пресудом Вишег суда у Београду – Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр.8/14 од 13.05.2019. године, окривљени АА је оглашен кривим за кривично дело злоупотреба службеног положаја подстрекавањем из члана 359 став 3 у вези става

1, у вези члана 34 КЗ у стицају са кривичним делом давања мита из члана 368 став 1 КЗ, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 02.10.2013. до 18.11.2013. године, као и време трајања мере забране напуштања стана из члана 208 ЗКП и то од 18.11.2013. до 22.01.2014. године, док је окривљени ББ оглашен кривим за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у стицају са кривичним делом примања мита из члана 367 став 1 КЗ, и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 02.10.2013. до 05.11.2013. године. Истом пресудом, на основу одредбе члана 91 и 92 КЗ, од предузећа "...” одузета је имовинска корист, како је то наведено у изреци побијане пресуде, те наложено Републичком геодетском заводу – Служби за катастар непокретности Београд I да избрише уписано право својине и коришћења на земљишту и објектима таксативно наведеним у решењу о укњижби Републичког геодетског завода – Служба за катастар непокретности Београд I од 29.06.2010. године, све у року од 15 дана од дана достављања правноснажне пресуде. Оштећена “Прва српска фабрика шећера – Димитрије Туцовић 1898” се на основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП упућује на парницу, ради остваривања свог имовинско-правног захтева, а на основу члана 264 став 1 и 3 у вези члана 261 ЗКП, окривљени се обавезани да плате трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд накнадно одлучити посебним решењем, као и да плате трошкове кривичног поступка у паушалном износу од по 50.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да другостепени суд побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичним санкцијама, тако што ће окривљеном АА за кривично дело из члана 368 став 1 КЗ утврдити казну затвора не мању од две године, а за кривично дело из члана 359 став 3 у вези става 1 у вези члана 34 КЗ казну затвора не мању од четири године и изрећи му јединствену казну затвора не мању од пет година, а окр. ББ за кривично дело из члана 367 став 1 КЗ утврдити казну затвора не мању од три године, а за кривично дело из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ казну затвора не мању од четири године и изрећи му јединствену казну затвора не мању од пет година;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Добросављевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно инепотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд побијану пресуду преиначи и окр. АА ослободи од оптужбе или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Драгица Брајушковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања,

повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд побијану пресуду преиначи и окр. ББ ослободи од оптужбе или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Соња Манојловић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да другостепени суд побијану пресуду преиначи и окривљеног ББ ослободи од оптужбе или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-окривљени ББ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд побијану пресуду преиначи и ослободи га од оптужбе или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-Државно правобранилаштво Републике Србије, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, са предлогом да другостепени суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да усвоји жалбу и преиначи првостепену пресуду.

Браниоци окривљеног ББ, адвокат Соња Манојловић и Драгица Брајушковић поднеле су и одговор на жалбу Тужиоца за организовани криминал, са предлогом да се та жалба одбије као беспредметна.

Изјашњење Тужилаштва за организовани криминал и јавна седница већа Апелационог суда у Београду

Тужилац за организовани криминал у поднеску Кгж.бр.31/19 од 28.10.2019. године, предложио је да се жалба Тужилаштва за организовани криминал од 03.09.2019. године усвоји у складу са предлогом из жалбе, да се жалбе окривљеног ББ и његових бранилаца, као и жалба браниоца окривљеног АА одбију као неосноване, те да се уважи жалба Државног правобранилаштва и побијана пресуда преиначи доношењем одлуке у погледу постављеног имовинско-правног захтева од 25.02.2014. године.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење одржао је седницу већа у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, дана 12.12.2019. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Саше Иванића, окривљених АА и ББ, њихових бранилаца, адвоката Дејана Добросављевића, Драгице Брајушковић и Соње Манојловић, а у одсуству уредно обавештеног државног правобраниоца Републике Србије, па је након већања и гласања донео одлуку као у изреци решења.

**Разлози за усвајање жалби окривљеног ББ и његових бранилаца
и жалбе браниоца окривљеног АА**

Основано се, пре свега, поменути жалбама побија првостепена пресуда због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, јер је изрека побијане пресуде неразумљива. Наиме, у изреци побијане пресуде је, између осталог, наведено да је окривљени ББ доношењем Акта о урбанистичким условима за изградњу речног претакалишта и пристана на левој обали реке Дунав, трасе гасовода и складишта течног нафтног гаса (TNG) од 10.02.2009. године, као и Решења о одобрењу за изградњу истог од 27.07.2009. године, прибавио предузећу "...” имовинску корист у износу од 11.091.434 еура, те на основу укњижбе и право коришћења на земљишту у површини од 14.191 м² прибавио корист у вредности од 1.135.280,00 динара.

По оцени овог суда, изрека побијане пресуде у овом делу је неразумљива, јер, ако је окривљени ББ доношењем поменутих аката прибавио имовинску корист наведеном предузећу, та корист не може бити у наведеном износу од 11.091.434 еура, колико износи тржишна вредност поменутог складишта "TNG", гасовода и пристана, а која је утврђена на основу налаза и мишљења вештака економске струке мр Бојана Бранковића. Наиме, неспорно је да је предузеће "...” инвестирало одређена новчана средства у куповину резервоара, цеви и друге опреме за поменуто складиште, ценоводе и пристан, као и одређена финансијска средства за превоз, монтажу опреме и друге радове на поменути постројењима, па сасвим извесно то не може бити имовинска корист коју је окривљени ББ, предузимајући радње кривичног дела из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ, које му се стављају на терет, прибавио наведеном предузећу. С друге стране, имајући у виду битна обележја кривичног дела из члана 359 КЗ, неопходно је утврдити да је службено лице, неком од алтернативно прописаних радњи, прибавило другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанело штету или теже повредило права другог. С обзиром да се у конкретном случају окривљеном ББ ставља на терет да је прибавио имовинску корист предузећу "...”, нужно је било утврдити да ли је окривљени заиста прибавио имовинску корист и у ком износу или неку другу корист овом предузећу, те то јасно назначити у изреци пресуде, с обзиром да од висине имовинске користи зависи и правна квалификација кривичног дела. Међутим, како првостепени суд у изреци пресуде ову имовинску корист која је прибављена предузећу "...” изједначује са тржишном вредношћу изграђених постројења, а што ни логички ни стварно није могуће, то је изрека побијане пресуде у овом делу неразумљива. Имајући у виду напред изнето, неразумљива је изрека првостепене пресуде у делу одлуке о одузимању имовинске користи од предузећа "...”.

Основано се у жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Добросављевића, истиче да изрека писменог отправака пресуде није идентична са изреком јавно објављене пресуде, односно са њеним изворником. Наиме, у изворнику пресуде на страни 2 суд наводи: "па је окр. ББ уместо да иницира да се покрене поступак рушења бесправно изграђеног објекта у складу са чланом 50 Закона о

изменама и допунама Закона о планирању и изградњи..., с обзиром на то да су протекли рокови за њихову изградњу...”, док се у писменом отпракку првостепене пресуде наводи: “па је окр. ББ уместо да иницира да се покрене поступак рушења бесправно изграђеног објекта у складу са чланом 50 Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи..., с обзиром на то да су протекли рокови за њихову легализацију...”. Осим тога, у изворнику пресуде је наведено: “окр. ББ примио поклон за себе – новац у износу од 2.000 динара”, док се у писаном отпракку пресуде наводи: “окр. ББ примио поклон за себе – новац у износу од 2.000 евра”. Коначно, у изворнику пресуде се наводи: “да је на овим објектима, чија је тржишна вредност износила 1.091.434,00 евра”, док је у писаном отпракку пресуде наведено: “да је на овим објектима чија је тржишна вредност износила 11.091.434 евра”. На овај начин првостепени суд је повредио одредбу члана 428 став 1 ЗКП, према којој писмено израђена пресуда мора потпуно да одговара пресуди која је објављена.

Такође се основано у жалби браниоца окривљеног АА истиче да је изрека пресуде неразумљива и у погледу радње кривичног дела давања мита за које је окривљени АА оглашен кривим. Наиме, у изреци побијане пресуде на страни 3 је наведено да је “окр. ББ примио поклон за себе – новац у износу 2.000 евра, који му је учинио окривљени. АА у току 2010. године у Београду...”, али се радња давања новца од стране окривљеног АА прецизније не описује. Осим тога, у изреци пресуде наводи се да је новац у износу од 2.000 евра окривљени АА предао окривљеном ББ у Београду, а у образложењу пресуде (страна 116 претпоследњи пасус) наводи се: “новац однео управо окривљеном ББ без обзира на то где му га је предао”, из чега произилази да је изрека пресуде противречна образложењу. Ово је значајно и због тога што сведок Зоран Богдановић у свом исказу наводи да је окривљени АА, након што му је он предао коверат са новцем отишао у министарство, док сведок ВВ у свом исказу наводи да му је познато да је окривљени АА 2.000 евра однео у Суботицу, те је стога нејасно где је окривљени АА предао наведени новац окривљеном ББ.

Закључна разматрања и налози првостепеном суду

Имајући у виду поменуте учињене битне повреде одредаба кривичног поступка, Апелациони суд у Београду – Посебно одељење је уважио жалбе окривљеног ББ, његових бранилаца и браниоца окривљеног АА, те је укинуо првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити битне повреде одредаба кривичног поступка на које је указано у овом решењу, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и закониту одлуку у овој кривичној ствари. Пре свега, првостепени суд ће несумњиво утврдити какву је корист окривљени ББ (радњама које му се стављају на терет) прибавио предузећу “...”, с обзиром да се та корист не може поистовећивати са тржишном вредношћу постројења које је то предузеће изградило у кругу “Прве српске фабрике шећера – Димитрије Туцовић 1898”, а затим ту корист прецизно навести у изреци пресуде. Осим тога, првостепени суд ће у поновном поступку отклонити и остале битне повреде одредаба кривичног поступка на које је претходно

указано.

С обзиром да се у жалбама окривљеног ББ и његових бранилаца и жалби браниоца окривљеног АА указује да “Прва српска фабрика шећера – Димитрије Туцовић 1898” није оштећена радњама извршења кривичног дела од стране окривљених, првостепени суд ће у поновном поступку размотрити да ли је “Прва српска фабрика шећера – Димитрије Туцовић 1898” заиста оштећена, односно да ли у овом кривичном поступку може имати својство оштећене. Ово пре свега због тога што је она Анексом уговора о закупу отвореног простора из септембра 2005. године пренела право коришћења тог отвореног простора за изградњу складишта течног нафтног гаса (TNG), а тим анексом су предвиђена међусобна права и обавезе, као и начин престанка трајања закупа и раскид анекса уговора, те начин решавања евентуалних спорова насталих поводом извршења овог анекса уговора. Дакле, овде је између уговорних страна закључен конкретни облигациони уговор, а треба истаћи и то да у списима предмета постоје докази да је “Прва српска фабрика шећера – Димитрије Туцовић 1898” покренула одговарајући парнични поступак против предузећа “МВ - Gas Oil” у вези са предметним анексом уговора. Наиме, у списима предмета постоји тужба за накнаду штете у износу од 66.000.000 динара (спис 998), као и тужба за сметање поседа (спис 1035).

Имајући у виду да је побијана пресуда укинута због битних повреда одредаба кривичног поступка, овај суд није ни разматрао жалбу Тужиоца за организовани криминал, која је изјављена због одлуке о кривичним санкцијама, као и жалбу Државног правобранилаштва, која је у суштини изјављена због одлуке о имовинско-правном захтеву, али ће их првостепени суд имати у виду приликом поновног одлучивања..

Из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 458 став 1 ЗКП, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење одлучио је као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић-Недић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић